

ГОДИНА III.

ЮНИ и ЮЛИ, 1949 Г.

6-7

ШАХМАТНА МИСЪЛ

ИЗДАТЕЛСТВО „ФИЗКУЛТУРА“

ШАХМАТНА МИСЪЛ

МЕСЕЧНО СПИСАНИЕ ЗА ПОПУЛЯРИЗИРАНЕ НА ШАХМАТНАТА ИГРА
И ПОВИШАВАНЕ КВАЛИФИКАЦИОННОТО НИВО НА ШАХМАТИСТИТЕ

СЪДЪРЖАНИЕ

Съобщение от ВКП(б) за смъртта на Г. Димитров	81
Георги Михайлов Димитров	82
Съобщение на ЦК на БКП, Министерския съвет и Националния съвет на ОФ	83
Съобщение на ВКФС	83
Гросмайсторите Керес и Бондаревски наши гости	84
Биография на Паул Керес и Игор Бондаревски	85
Керес и Бондаревски в София	86
С Керес и Бондаревски из нашата страна . . .	88
Партии:	
Нейкирх и Цветков—Керес и Бондаревски . .	92
Файн—Найдорф	93
Найдорф—Файн	93
Смислов—Флориан	94
Софийско средношколко първенство	95
Отечествената школа в шахматното изкуство	96
Керес като шахматен композитор	101
Логическа школа	102
Решения и конкурси	104

Гл. редактор Кирил Герасимов

Ред. уредник М. Кантарджиев

Редакция — ул. Раковски 137, София. Тел. 2-35-58

Администрация — ул. Анг. Кънчев 11, София, Тел. 2-79-57

**ОТ ЦЕНТРАЛНИЯ КОМИТЕТ НА ВСЕСЪЮЗНАТА КОМУНИСТИЧЕСКА ПАРТИЯ (БОЛШЕВИКИ)
И СЪВЕТА НА МИНИСТРИТЕ НА СЪЮЗА НА ССР**

Москва, 2 юли (ТАСС). Централният комитет на Всесъюзната комунистическа партия (болшевики) и Съветът на министрите на Съюза на ССР с дълбоко прискърбие съобщават, че на 2 юли, 9 ч. 35 м., след продължително и тежко боледуване (черен дроб, диабет), в санаториума „Боровиха“, близо до Москва, почина един от най-големите дейтели на международното работническо движение, Председателят на Министерския съвет на Българската народна демократична република, Генералният секретар на Централния комитет на Българската комунистическа партия, нашият другар и брат **ГЕОРГИ МИХАИЛОВ ДИМИТРОВ**.

Централен комитет на Всесъюзната комунистическа партия (болшевики) и Съвета на Министрите на Съюза на ССР

Георги Михайлов Димитров

На 2 юли след продължително и тежко боледуване почина ГЕОРГИ МИХАЙЛОВ ДИМИТРОВ — председател на Министерския съвет на НР България, генерален секретар на Централния комитет на Българската комунистическа партия, забележителен деец на международното работническо движение, вожд на българския народ и верен приятел на Съветския съюз.

Георги Михайлов Димитров е роден на 18 юни 1882 година в с. Ковачевци, Радомирско, в пролетарско революционно семейство. Още 15-годишен младеж, Г. Димитров, работейки като словослагател в печатница, влиза в революционното движение и взема активно участие в дейността на най-стария български професионален съюз — Съюза на печатарските работници.

От 1902 г. Георги Димитров е член на Българската работническа социалдемократическа партия. Той води дейна борба срещу ревизионизма, на страната на революционното марксистическо крило на „тесняците“, възглавявано от Димитър Благоев.

Самоотвержената революционна борба на Георги Димитров му спечелва горещата любов на революционните работници в България, които през 1905 година го избират за секретар на Съюза на революционното професионално обединение в България. На този пост той остава непрекъснато до 1923 година, когато Съюзът бива разгромен от фашистите.

Стойки начело на борбата на българския пролетариат, Георги Димитров проявява безстрашие и твърдост в революционните борби и неведнаж бива арестуван и преследван. През Септемврийското въоръжено въстание в 1923 година в България Димитров възглавява главния революционен комитет и показва пример на революционно безстрашие, непоколебимост, твърдост и вяност на делото на работническата класа. За ръководенето на въоръженото въстание през 1923 година фашистският съд произнася задочно смъртна присъда срещу Георги Димитров. През 1925 година, след организирането на фашистки провокационен процес срещу ръководството на Комунистическата партия, Георги Димитров бива отново осъден задочно на смърт.

Принуден през 1923 година да емигрира от България, Георги Димитров води живот на професионален революционер в чужбина. Той работи активно в Изпълнителния комитет на Комунистическия интернационал.

През 1933 година Георги Димитров бива арестуван в Берлин за революционна дейност. През дните на Лайпцигския процес Георги Димитров става знаменосец на борбата срещу фашизма и империалистическата война. Неговото героично държане в съда и гневните думи, които той хвърля в лицето на фашистите, разобличавайки тяхната гнусна провокация във връзка с подпалването на Райхстага, свалят маската от лицето на фашистките провокатори и вдигат на борба срещу фашизма нови милиони трудещи се от целия свят.

През 1935 година Георги Димитров бива избран за главен секретар на Изпълнителния комитет на Комунистическия интернационал. Той води упорита борба за създаване и заздравяване на единния пролетарски и народен фронт за отпор срещу фашизма и срещу войната, която подготвяха фашистките управници на Германия, Япония и Италия. Той призовава неуморно трудещите се маси от всички страни да се сплотят около комунисти-

ческите партии, за да преградят пътя на фашистките агресори.

Георги Михайлов Димитров извърши голяма работа в редовете на международното комунистическо движение за създаване на ръководни кадри на комунистическите партии, верни на великото учение на марксизма-ленинизма, на принципите на пролетарския интернационализъм, на делото за защита интересите на народните маси в своите страни.

През време на втората световна война Георги Димитров призоваваше комунистите да застанат начело на национално-освободителното антифашистско движение и водеше неуморна дейност за организирането на всички патриотични сили за разгромяване на фашистките окупатори. Той ръководеше борбата на Българската работническа партия (комунисти) и на всички български патриоти, които се вдигнаха с оръжие в ръка срещу германо фашистките окупатори. За големите си заслуги в борбата срещу фашизма в 1945 година Георги Димитров бе награден от Президиума на Върховния съвет на СССР с ордена „Ленин“.

След разгрома на фашистка Германия Георги Димитров ръководи и строителството на новата народнодемократическа република България и поставя основите на вечна дружба между българския народ и народите на Съветския съюз.

Работейки неуморно за укрепването на единния антиимпериалистически лагер и за сплотяването на всички демократически сили, Георги Димитров разобличаващ безпощадно измяната на националистическата клика на Тито на делото на социализма и на единния антиимпериалистически фронт.

В лицето на Георги Михайлов Димитров трудещите се от целия свят губят пламенния борец, който отдаде целия си героичен живот в беззаветна служба на делото на работническата класа, на делото на комунизма. Смъртта на Георги Димитров е тежка загуба за цялото международно работническо и комунистическо движение, за всички борци за траен мир и за народна демокрация.

Със своята самоотвержена борба в редовете на работническото движение, със своята безгранична вяност на великото учение на Ленин—Сталин Георги Димитров спечели горещата любов на трудещите се от целия свят.

Животът на Георги Михайлов Димитров, верния съратник на Ленин и Сталин, непоколебимия революционер и антифашистки трибун ще служи като вдъхновяващ пример на всички борци за делото на мира и на демокрацията, за комунизма!

Прощавай, наш скъпи приятелю и бойни другарю!

А. Андреев	Т. Пономаренко
Л. Берия	Г. Попов
Н. Булганин	П. Поспелов
К. Ворошилов	И. Сталин
Л. Каганович	М. Суслов
А. Косигин	Н. Хрущов
Г. Маленков	Н. Шверник
А. Микоян	М. Шкирятов
В. Молотов	

Съобщение на Централния комитет на Българската комунистическа партия, Министерския съвет на Народната република България и Националният съвет на Отечествения фронт

Централният комитет на Българската комунистическа партия, Министерския съвет на Народната република България и Националният съвет на Отечествения фронт с най-голяма скръб известяват на Партията и на всички трудещи се в нашата страна, че на 2 юли в 8 ч. и 35 мин. почина в Москва, след продължително и тежко боледуване, Главният секретар на Централния комитет, вождът и учителят на нашата партия и на целия български народ, Председателят на Министерския съвет на Народната република България, Председателят на Националния съвет на Отечествения фронт, великият син на нашата страна — другарят **ГЕОРГИ ДИМИТРОВ**.

Смъртта на другаря **ГЕОРГИ ДИМИТРОВ**, на пламенния непоколебим комунист, на верния ученик на Ленин и Сталин, чието велико име е неразривно свързано с цялото развитие на Българската комунистическа партия и под ръководството на който нашият народ взема властта в своите ръце и пое пътя към социализма, е тежка и незаменима загуба за Партията, за народа и Народната република.

В лицето на другаря **ГЕОРГИ ДИМИТРОВ** нашата партия и народът се лишиха от своя любим вожд, от големия държавник и строител на Народ-

ната република България, от мъдрия Министър-председател на нашата страна, а международното работничество — от един бележит борец против фашизма и империализма, за делото на прогреса, демокрацията и социализма.

Целият си пламенен живот другарят **ГЕОРГИ ДИМИТРОВ** посвети на великото освободително дело на пролетариата и на своя любим народ, за тържеството на безсмъртните идеи на Маркс—Енгелс—Ленин—Сталин.

Поклон пред великата и безсмъртна памет на другаря **ГЕОРГИ ДИМИТРОВ**!

Борческият и пламенен живот на нашия велик учител и вожд ще бъде светъл пример на комунистите и на всички трудещи се в нашата страна.

Великото дело на социализма, на което другарят **ГЕОРГИ ДИМИТРОВ** служи с безпределна вярност, е днес в здравите ръце на цялата наша партия, на работническата класа и трудещите се, които ще го доведат до пълна победа.

От Централен комитет на Бълг. комунистическа партия, Министерския съвет, Националният съвет на Отечествения фронт.

Най-великият син на българския народ — любимият ни учител и вожд, приятел и покровител на физкултурното движение **др. ГЕОРГИ ДИМИТРОВ**, почина

Случи се това, което никое честно човешко сърце не може да срещне спокойно — умря борецът от Септември и Лайпциг.

Склопи завинаги очи нашият народен вожд и учител — великият борец срещу фашизма и империализма и неговата загуба се чувства остро от всички бойци на международната армия на трудещите се, на потиснатите, на борещите се за свобода, за мир, за правда и социализъм!

Нам не ни се иска да вярваме. Още минава пред очите ни големият и жив поток на младото, жизнеспособно Димитровско поколение в пестрите и босви редици на физкултурния Празник; още гърмят в ушите ни възгласите „С Димитров напред!“; само седмица ни дели от неговите последни приветствени думи: „Да живее и процъфтява за благо и щастието на нашия народ и за пълното тържество на комунизма над капитализма и империализма, българската народна демократическа и социалистическа физкултура“.

Въплотил в мислите, думите и делата си най-скромен мечти на нашия народ, най-прекрасните качества на новия човек, той беше не само наш народен учител и вожд, а и плът от нашата плът, кръв от нашата кръв, истински народен син.

Другарят **Георги Димитров** си отиде и потоци в скръб нашия народ и всички трудещи се по земята. Осиротя нашата младеж. Загуби своя най-голям приятел и покровител нашето физкултурно движение. И сега всички ние чувстваме още по-осезателно какво беше той за нас, за народа и страната ни. Ние трябва да бъдем достойни за него и неговото дело.

Угасна неговото огнено сърце и отпадна коравата му десница, но остана жива и действена Димитровската конституция, изпълнява се първата Димитровска петиция и се поставят основите на социализма в нашата страна, за който той даде целия си героичен и прекрасен живот.

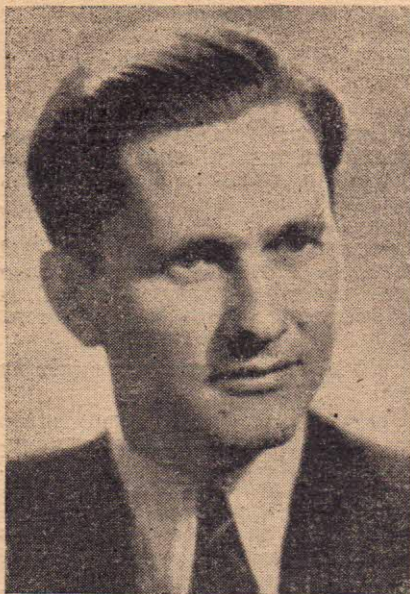
Отмина той, но остана нашата крепка, нашата бойка родна Комунистическа партия, начело с Димитровския Централен комитет. Сплотила още по-здраво своите редове, тя ще ни води все така сигурно към нови борби, към нови завоевания и успехи, под развятото знаме на Отечествения фронт, на международното пролетарско движение, начело с великата и непобедима Всесъюзна комунистическа партия на болшевиките и вожда на прогресивното човечество — великият **Йосиф Висарионович Сталин**.

Другарят **Димитров** ни напусна, но остана неговата ясна и вярна Ленинска мисъл, остана неговият пример и неговото безсмъртно дело, които ще ни вдъхновяват, ръководят, напътствуват и подкрепят в тежките борби, в големите изпитания и ще ни калят за подвизи и жертви.

Ние обещаваме пред светлата и безсмъртна памет на **др. Георги Димитров** да останем верни на неговото дело и неговите завети. Не ще отпуснем ръце, а още по-крепко и неуморно ще възпитаваме нашето младо Димитровско поколение да се готви за високопроизводителен труд и отбрана на нашата страна.

**Върховен комитет
за физическа култура и спорт**

Гросмайсторите КЕРЕС И БОНДАРЕВСКИ — НАШИ ГОСТИ

Гросмайстор Керес

По случай провеждането месеца на съветската култура и българо-съветска дружба нашата страна беше посетена от световно известните съветски гросмайстори Паул Керес и Игор Бондаревски. Това посещение е най-значителното до сега събитие в историята на нашия шахмат. С неописуемо чувство на искрена радост нашите шахматисти посрещнаха скъпите представители на съветското шахматно изкуство, виждайки в тази визита братска помощ и акт на истинско приятелство от страна на съветската шахматна обществено-ност. Неоченима е помощта на нашия освободител — великия Съветски съюз, която той дава на нашата страна във всички области на стопанския, обществен и културен живот. И на този малък дял от общочовешката култура, ка-

Гросмайстор Бондаревски

къвто е шахматът, ние не бяхме забравени. Посещението на Керес и Бондаревски надминава рамките на една специална визита на изтъкнати шахматисти. Целият наш народ с чувство на най-сърдечна благодарност прие скъпите гости — представители на съветската култура. Над 15.000 души наблюдаваха техните мероприятия в столицата и в страната. Много хиляди трудещи се от градове и села ги посрещнаха при обиколката им из страната.

Двадесетдневният престои на Керес и Бондаревски в нашата страна бележи цял етап в историята на нашето младо шахматно движение. — Ние имаме нови хиляди привърженици на шахматната игра, а нашите квалифицирани шахматисти получиха ценни упътвания и известен опит за по-нататъшното си несъвършенствуване. Чрез проведените беседи, сеанси са едновременна игра и други мероприятия, в които уветските гросмайстори продемонстрираха истинско майсторство и сила, нашите шахматисти можаха по-добре да се запознаят с постиженията на първата в света съветска шахматна школа, и се убедиха в нейното превъзходство над буржоазната.

Самият факт, че гросмайсторите Керес и Бондаревски пристигнаха в състава на културната делегация, в която личеха имената на бележити писатели, учени, артисти и др., остави у нашите шахматисти неизгладимо впечатление. Те видяха, че ако у нас в миналото дори не е било разбирано значението на такава прекрасна игра, каквато е шахмата, съчетаващ в себе си елементи от наука, изкуство и спорт, то в Съветския съюз шахматът отдавна е заел достойно място и там се ползува

с най-широка популярност, като средство за прекрасен културен отдих на трудещите се. Само в страната на трудещите се, където са създадени всички условия за развитието на културата, могат да се развият до най-висока степен на съвършенство и да придобият широка популярност и на вид „най-малките“ нейни дялове. Успехът на шахматното изкуство в Съветския съюз най-добре говори за това. Обаче, тази развита до висока степен на съвършенство култура, станала достояние на широките маси на трудещите се, е вече качествено нова култура — социалистическа култура.

Нашето шахматно движение е още младо. Само народната власт създава предпоставки и условия за разцвета на шахмата и у нас. Ако в миналото шахматът е бил достояние на отделни единици, то сега играят на шах десетки хиляди работници, чиновници, студенти и ученици. С всяка измината година нашите профсъюзни, студентски и ученически шахматни първенства бележат по-голям брой участници. Радваща е за нас преценката на гросмайстора Бондаревски, че в София шахматът се играе по-масово и шахматистите са по-силни отколкото в Лондон, Амстердам и други големи градове на Западна Европа. Това говори за първите успехи на нашето шахматно движение, което в своето развитие използва богатия съветски опит.

Благодарение гостуването на изтъкнатите представители на съветския шахмат, ние установихме по-тесни връзки със скъпите за нас съветски шахматисти. Тези връзки ние неотклонно ще задълбочаваме, като постоянно ще се учим от тях.

ПАУЛ КЕРЕС

Паул Керес е роден на 7 януари 1916 година в Нарва, Естонска ССР. Научава се да играе шахмат едва четиригодишен, като е наблюдавал играта на своя баща. На 13 години той става вече първенец на своя град. През следващите две години той излиза победител на юношеските турнири за първенство на Естония, като побеждава с лекота своите противници. Когато в 1935 година, вече като първенец на Естония, той участва на първа дъска от естонския тим в шахматната олимпиада във Варшава, мнозина останаха очудени, как този младеж ще може да се бори с първокласните гротмайстори Алехин, Флор, Тартаковер и др. На олимпиадата, първата международна промяна на Керес, той спечели 11 партии, загуби 5 и 3 направи наравно. Големият му успешен обръна вниманието на шахматния свят и от тогава Керес е редовен участник в най-големите шахматни турнири. От 1936 година започна неговият славен път. В Наухайм той раздели първото и второто място заедно с Алехин, в Зандворт той се класира трети след Файн и Еве, а на олимпиадата в Мюнхен на първа дъска той постигна най-добър резултат.

През следната година Керес бележи още по големи успехи. Той е победител на турнирите в Прага и Виена, в Маргет е първи с Файн, а в Осенде побеждава заедно с Файн и Гроб. Най-големият успех на Керес през тази година е победата му на турнира в Земеринг, когато се класира пръв пред Файн, Капабланка, Решевски, Флор, Елисказес, Рагозин и др. От този момент той става един от първите кандидати за противници на Алехин в борбата за световната титла.

Керес постигна нов извънредно голям успех в турнира АВРО (Холандия 1938). Той дели първото и второто място с Файн, следван от Ботвиник, Алехин, Еве, Решевски, Капабланка и Флор. През следващата година той се класира пръв в Маргет пред Капабланка. Той е победител и в някои други турнири, като например в Буенос Айрес след Олимпиадата.

От 1940 година Паул Керес влиза в семейството на съветските шахматисти. В първия турнир за първенството на СССР, в който той участва, Керес се класира четвърти, а на щесторния мач турнир в Москва и Ленинград (1941 год.) Керес е втори след Ботвиник. Първите му следвоенни успехи са победите му в Талин 1945 год., и в първенството на Грузинската ССР 1946 год.

Но минават годините на буйната му младост и Керес започна да укротява поривите на своя талант. Не Морфи и Алехин, а Капабланка става образец за него, за шахматното му

усъвършенстване. Като Капабланка той се стреми да победи противниците си с дълги позиционни маневрирания и техника, с удоволствие упростира играта и се стреми към ендшпил. Керес съзнателно се отклонява от тактическата борба и прибегва към нея само в редки случаи. Тази промяна в стила му донася и една променливост в успехите му. През 1947 г. той постига най-големите си победи в Съветския съюз: става първенец на СССР и е победител на турнира на най-силните шахматисти в Пярну. Но в края на същата година, на всеславянския турнир в памет на Чигорин, той се класира сравнително неудачно.

Паул Керес бе един от петимата гротмайстори, които в 1948 година се срещнаха в мач турнир за световното първенство. В този турнир той се класира трети и четвърти заедно с Решевски.

Партиите на Керес са образци на шахматното изкуство и се отличават с онази дълбочина на мисълта и ясност на интуицията, които са характерни за играта на Капабланка на върха на неговата слава. Керес е особено силен в комбинационната игра, в което отношение стилът му напомня за най-гениалния майстор на миналия век, Паул Морфи.

Керес не смята че е постигнал съвършенство в шахмата и затова непрекъснато се занимава. Той играе най-различни дебюти и е допринесъл много в шахматната теория. Той не е само отличен играч, но и изключителен анализатор. Освен това Керес е прекрасен композитор на шахматни задачи и проблеми.

Характерен е отговорът на Керес, когато са го попитали, кой световен майстор му е служил за пример: „Аз вървя по свой път в шахмата. От партиите на Ласкер научих стратегията, от Капабланка виртуозността на шахматната техника, от Алехин опита да водя атаката, но все пак успях да запазя своя стил. Не играя никога на реми, а само за победа“.

ИГОР БОНДАРЕВСКИ

Игор Захарович Бондаревски е роден на 12 май 1913 година. Той произхожда от лекарско семейство и завършва строителен институт. Първите му успехи в шахматното поле датират от 1935 година, когато участва в подборните състезания за първенство на РСФСР. Във финалния турнир за първенство на РСФСР Бондаревски се класира на трето и четвърто място. Следващата 1936 година му отваря пътя към всесъюзните турнири за първенство на Съветския съюз. Той участва в полуфиналния турнир на първокатегорниците в Ленинград и излиза първи, което му дава право за участие в десетия турнир за първен-

ство на СССР през 1937 год. В този турнир той получава званието майстор.

Най-голям успех в шахматната си кариера Бондаревски постига в дванадесетия турнир за първенство на СССР (Москва 1940 год.). Заедно с Дилиентал той разделя първото и второто място и получава званието гротмайстор на Съветския съюз. В последвалия през 1941 година мач-турнир за първенство на СССР (победител Ботвиник), той не можа да повтори успеха си, но с играта си се утвърждава като един от най-добрите съветски шахматисти.

Настъпват годините на Отечествената война. Липсват големи шахматни състезания. Предстоят други задачи на съветските шахматисти, които влагат всичките си сили и възможности за крайната победа над хитлеристите.

В първия следвоенен турнир за първенство на Съветския съюз Бондаревски е отново между първите. С гротмайстора Котов и майстора Константинополски, той се класира от четвърто до шесто място. В стила му се забелязва раздвоеност, резултат на преминаването му от комбинационния стил в играта към позиционен. Това довежда до неравномерни класирания в следващите турнири.

Така например, в всесъюзния турнир за първенство на СССР през 1947 година, той се класира на трето и четвърто място заедно с Смеслов. — Яркия талант на гротмайстора Бондаревски намира за сетен път всеобщо признание. Но в следващите два турнира през тази година, — турнирът на най-силните съветски шахматисти в гр. Пярну и във всеславянския турнир в памет на Чигорин, Бондаревски се класира по-назад. Неуспехът му в тези две състезания, според съветския печат, се дължи именно от преминаването му от комбинационен към позиционен стил в играта. В това отношение намираме голямо сходство с Керес, който преживява същото последък. Причина за неуспеха на Бондаревски в турнира в памет на Чигорин, е също така, както отбелязва Романовски, известна субективност в оценката на позицията и на неочценяване своите и подценяване шансовете на противника.

В 1948 година той си възвръща отчасти формата, но двойствеността в стила му все още указва своето. Характерно е, че и в двата турнира, в които участва (Стокхолом и първенството на СССР), той показва добри резултати именно когато игра с „оръжието“ — комбинационно, смело, със стремеж на всяка цена да спечели. Краят и на двата турнира той проведе блестящо, но и в двата се класира от шестото до девето място.

От талантливия представител на комбинационната шахматна школа всички шахматисти с право очакват нови и по-големи успехи.

СРЕЩИ СЪС СТОЛИЧНИТЕ ШАХМАТИСТИ

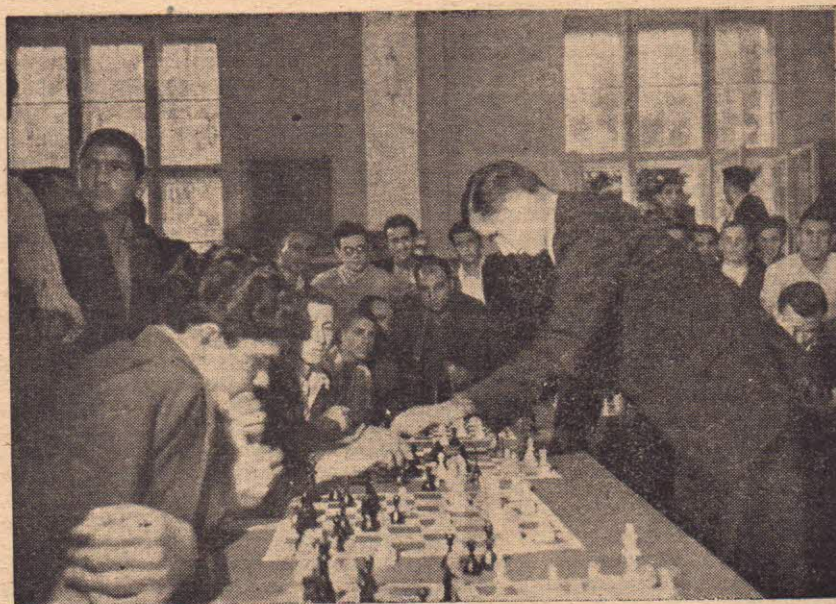
Столичните шахматисти бяха рядко щастливи да видят между себе си, в продължение на повече от десет дни, прочутите съветски гросмайстори Паул Керес и Игор Бондаревски, които гостуваха в страната ни по случай месеца на съветската култура и българо-съветската дружба. Идването на съветските гросмайстори бе посрещнато с голяма радост и въодушевление и предизвика оправдан и непрекъснато увеличаващ се интерес към проявите, в които бяха включени нашите скъпи гости. Така на пресконференцията, уредена на 31 май от Върховния комитет за физкултура и спорт при Министерския съвет, присъстваха представители на всички столични вестници. На гросмайсторите бяха поставени въпроси за развитието на шахмата във Великата съветска страна, за структурата на шахматното движение и редица технически въпроси, на които те отговориха с голяма вещина. Гросмайсторите подчертаха преимуществата на съветската шахматна школа пред останалите и новите пътища в шахматната игра, по които вървят съветските шахматисти. Същият ден след обед в салона на ЦШ Дом бе уредена и среща на столичните шахматисти с съветските гросмайстори. И на нея гросмайсторите отговориха на всички въпроси, поставени от присъстващите, след което те демонстрираха няколко партии.

С особено голям интерес се очакваше първият сеанс на едновременна игра на съветските гросмайстори, който бе изнесен в салоните на Централния дом на народната войска. Гросмайсторът Бондаревски игра срещу

30 души представители на столичните профсъюзи, а гросмайсторът Керес срещу 8 наши кандидат-майстори и първокатегорници. Салоните на ЦДНВ бяха тесни да поберат всички, желаещи да присъствуват и булевардът пред Дома бе изпълнен от народ, който следеше играта на гросмайсторите демонстрирани на големите показни табла. На сеансите на гросмайсторите присъстваха и голям брой официални

лица, между които личаха председателят на комисията за държавен контрол д-р. Димо Дичев, подпредседателите на ВКФС д-р. д-р. Лъчезар Аврамов и Георги Павлов, ректорът на ВУФ д-р. проф. д-р Др. Матеев и др. След шестчасова игра гросмайсторът Паул Керес спечели партиите си срещу противниците си Вес. Попов, д-р Б. Марков, Ем. Карастойчев, Пав. Иванов, А. Малчев, Кр. Димитров, Р. Бобеков и Ст. Мечкаров. Резултатът на Бондаревски не бе така успешен. След близо 9 часова игра той спечели само 9 партии, загуби 8 и 13 направи наравно. Срещу гросмайстора спечелиха: Ал. х. Петров, Вл. Ганчев, Т. Котев, Г. Згурер, М. Сивов, Б. Пеев, Ф. Филипов и Арменко.

На 2 юни бе организиран вторият сеанс на едновременна игра на съветските гросмайстори. Този път те играха срещу представители на учащата се младеж. Керес се срещна с 30 души, а Бондаревски с 8. Керес постигна отличен успех, като спечели 26 партии, загуби само две (срещу В. Косачки и М. Лазаров) и направи две наравно (срещу Г. Бутилов и Каракашев). Тимът на физк. д-во „Академик“ оказа много голяма съпротива на гросмайстор Бондаревски. Тази среща завърши при равен резултат 4:4. Гросмайсторът спечели три партии, загуби три (Ал. х. Петров, Ст. Мечкаров и Вес. Попов) и две завършиха наравно — д-р Марков и Р. Бобеков).

Керес срещу своите противници

Голямото майсторство и висока класа на съветските гротмайстори още повече увеличиха интересът към консултацията партия между тях и нашите републикански първенци-шахмайсторите Олег Нейкирх и Александър Цветков. Нашите майстори имаха белите фигури. Те избраха дебюта на трите коня, но съветските гротмайстори се отклониха още на третия ход от обикновените варианти. Двете страни направиха противоположни рокади и играта се изостри. Черните можах да получат инициатива на дамското крило, но с точна и упорита защита нашите майстори успяха да изравнят и след седемчасова игра на 57-я ход противниците се съгласиха на наравно. Постигнатият резултат е голям успех, както за шахмайсторите ни Нейкирх и Цветков, така и за нашия шахмат.

След осемдневната обиколка на съветските гротмайстори Керес и Бондаревски в провинцията, където те изнесоха в по-големите ни градове сеанси на едновременна игра, на 15 юни в столицата бе организиран последният сеанс на гротмайстора Паул Керес. Той игра срещу 30 души представители на столичните профсъюзи и физ. д-во „Академик“. Съставът бе посилен от предишните и гротмайсторът срещна упорита съпротива. За това говори красноречиво и самият резултат. Керес спечели 17 партии, загуби 10 и три направи наравно. Срещу гротмайстора спечелиха: Г. Мечкаров, Ст. Мечкаров, Зах. Станчев, Б. Попов, В. Косачки, Т. Котев, М. Сивов, Б. Наджаков, В. Русев, Ал. Андреев, а наравно завършиха: Д. Найденов, Д. Иванов и Х. Нинов.

Захари Станчев

Посрещане на летище Враждебна

 От гостуването на прославените съветски гротмайстори Керес и Бондаревски ние трябва да извадим сериозни поуки, както в организационно, така и в квалификационно отношение.
 Нашият шахматни комитети по места, особено в градовете посетени от съветските гротмайстори, ще трябва да използват нарастналия широк интерес към шахмата с цел да затегнат шахматните секции. Сега сигурно, вече по-малко ние ще можем да наблюдаваме случаи на подценяване шахмата от страна на отделни ръководители във физкултурни и други организации.

Именно от инициативата на самите комитети и актива шахматисти зависи успеха на нашето шахматно дело по места. Тъкмо сега е време да се засили кампания за намиране на помещения за игра, шахматен инвентар, закупуване на литература и списания и др.
 Не по-маловажни са изводите за квалификационно техническото ниво на нашия шахмат. Гротмайсторите Керес и Бондаревски устройоха прекрасен изпит на нашите шахматисти, начинаещи от майсторите и до обикновения шахматен любител. Ако резултатите на сеансите на едновременна игра в София са сравнително за нас задоволителни, то тези в провинцията свидетелствуват за още много ниско негово ниво. Не трябва да се забравя, че в София срещу съветските гротмайстори играха почти всичките наши най-добри категорици. А в братския съветски съюз не по лоши резултати в сеансите показват учениците. Така в един сеанс на 30 табла срещу ученици в Ленинград гротмайстор Керес събра под 50%. Значи ние ще трябва да имаме по-многоброен кадър силни шахматисти категорици, като особено наблегнем на учебно-методическата работа сред учащата и студентска младеж. Ако равният резултат на Цветков и Нейкирх в консултацията партия срещу съветските гротмайстори е голям успех за нас, то надали някой очакваше такъв съкрушителен разгром на нашите кандидат-майстори и изтъкнатите първокатегорици в сеанса с часовници срещу П. Керес—8:0! Нека всеки от участниците в тези сеанси си направи сериозни изводи от играните партии. Не трябва да бъдат забравяни и ценните съвети на Керес и Бондаревски дадени на нашите шахматисти в проведените от тях беседи.

Момент от сеанса с шахматни часовници. Керес срещу д-р Марков

Мих. Кантарджиев

Ломчани приветствуват гостите

С КЕРЕС И БОНДАРЬЕВСКИ ИЗ НАШАТА СТРАНА

Голям дял от програмата на гостуващите в нашата страна съветски гросмайстори Керес и Бондаревски обхващаше посещението на провинциалните ни градове. Самите гросмайстори пожелаха да посетят колкото може повече места, за да опознаят българските шахматисти и шахматното ни движение и от друга страна да допринесат по-голяма полза на нашето младо шахматно изкуство.

Десетки хиляди любители на шахматната игра имаха голямото желание да видят най-изтъкнатите представители на съветския шахмат. Покани за гостуване се получиха от всякъде. Обаче, за малкото време с което се разполагаше, да се приемат всички покани бе невъзможно. Ето защо определено бе да бъдат посетени градове, където шахматните комитети и шахматистите водят по-активен живот.

На 5 юни, 10 часа сутринта, грос-

майсторите Керес и Бондаревски, придружени от Иван Русоманов — представител на ВКФС, Михаил Кантарджиев — от ЦШК и шахмайсторите Олег Нейкирх и Петър Петров, тръгнаха на път. Предстоеше не лека задача — за осем дни, без почивка, трябваше да бъдат посетени последователно градовете Пловдив, Казанлък, Ст. Загора, Бургас, Варна, Русе, Плевен и Лом, където трябваше да се проведат шахматни мероприятия.

За няколко часа двете елегантни и мощни леки коли „Победа“ ни отнесяха до Пловдив. Там празнуваха празника на физкултурата.

Пристигнахме към 13 часа. След кратка почивка и обед, в 18 часа бе проведено от двамата гросмайстори първото шахматно мероприятие в провинцията. В концертната зала на дома на народната войска, окрасена с знамена и лозунги в чест на скъпите ни

гости, препълнена с любители на шахматното изкуство, Керес и Бондаревски бяха посрещнати със ставане на крака, бурни ръкоплескания и „ура“.

След сърдечно приветствено слово произнесено от нашия шахмайстор д-р Юрий Тошев, започна сеанс на едновременна игра на 30 дъски. Играеха от една страна 30 души най-изтъкнати пловдивски шахматисти и срещу тях двамата гросмайстори.

Първият ход правеше единият от тях и след като изминаваше половината от таблата, другият започваше със следващия ход. Така следваха един след друг до края на състезанието.

Младите пловдивски шахматисти оказаха голяма съпротива. Те успяха да спечелят 5 партии и една направиха реми. Първ завърши партията си, спечелвайки я, малкият ученик Никола Пълевски. Срещу гросмайсторите спечелиха още Симеон Ботев, Дим. Ковачев, Ник. Гюзелев и Милко Милев. Наравно завърши Мих. Ищенко.

Всички останали партии бяха спечелени от Керес и Бондаревски, които показаха голяма вещина и умение при провеждането на сеанса.

Вечерта нашите гости присъствуваха на вечерята дадена по случай празника на физкултурата. Между присъстващите личеха и други именити съветски представители — журналиста Заславски и писателя Пилечук. По най-сърдечен начин пловдивските физкултурници изразиха пред скъпите гости своята безгранична обич и признателност към великата съветска страна и нейния гениален вожд генералисимус Сталин.

На следващия ден, след разглеждане старинната част на града, най-сърдечно бяхме изпратени от любезните домакини, които не пропуснаха случая още веднаж да изразят своята признателност, дарявайки гостите с възпоменателни подаръци, характерни произведения на нашия трудещ се народ.

Сеанс на едновременна игра в Стара Загора

